

CAPITOLUL I

UN FINAL ZBANG-TRANC?!

Vi s-a întâmplat vreodată să citiți primul rând dintr-o carte și, TRANC! s-o închideți? Mie da, categoric.

Sper că n-ați făcut așa și cu povestea mea. Cred că nu voi afla niciodată.

În fine, bună, sunt Rafe Khatchadorian și, dacă mă cunoașteți deja, atunci știți că fac lucrurile puțin altfel decât majoritatea oamenilor. Îmi place să încalc regulile. Nu, *ador* să încalc regulile. Mai ales pe cele idioate, cum ar fi să nu vorbim pe coridoarele școlii și să nu folosim toaleta decât de două ori pe zi, orice s-ar întâmpla.

Așadar, nu știu dacă în istoria cărților a mai făcut asta cineva, dar o să vă prezint câteva moduri în care s-ar putea sfârși povestea. Și o s-o fac chiar aici, la *începutul* cărții.

Anul ăsta am mers într-o tabără-școală de vară. Dar înainte să se încheie toate cele opt săptămâni, lucrurile au luat-o puțin razna (bine, *mult* razna), iar eu am sfârșit prin a-mi face bagajele mai devreme. (De fapt, niște îndrumători de tabără mi-au împachetat lucrurile.) E posibil ca plecarea mea neașteptată să fi avut legătură cu această situație de urgență:

Vruuum!

Vruuum!

Vruuum!

Vruuum!

Salvati-l pe
Whatchamacallit!

Salvati-l
pe Rafe!

Nu vā
sinchisiti!

Nu vā
sinchisiti!

SALVATI-L
PE RAFE!

Salvati-l
pe Rafe!

Barbariti-l
pe Rafe!

Nu vā
sinchisiti!

SALVATI-L
PE RAFE!

Salvati-l
pe Rafe!

Salvati-l
pe Rafe!

Salvati-l
pe Rafe!

Salvati-l
pe Rafe!

Nu vā
sinchisiti!

Nu vā
sinchisiti!

Sau poate ceea ce s-a întâmplat a fost mai degrabă un eveniment nefericit ca acesta:

S-ar fi putut petrece și cam așa:

Sau, poate, ca în această imagine, care face mai mult decât o mie de cuvinte:

Vă pot spune sigur că a avut legătură cu acest mic dezastru:

Undeva, în toate astea, există un sfârșit al acestei povești nebune. Mai e și o parte de mijloc.

Dar mai mult nu vă spun deocamdată. Dacă vreți toate detaliile sângeroase, va trebui să citiți mai departe. Pe riscul vostru.

Atât am să vă spun: aceasta este o poveste despre șmecheri și broccoli, despre un curaj șocant și lașitate și mai șocantă (sau cum vreți s-o numiți), despre litri peste litri de vomă, despre amici și inamici și despre cum poți să te rătăcești total și fără scăpare într-un loc numit Dealul Șerpilor.

Vă promit: n-o să vă plictisiți.

Poate că ați citit „Generală: Cei mai nașpa ani din viața mea”. Ei, bine, asta a fost Cea mai Nașpa Vară din Viața Mea.

Dar a fost, totodată — în mod ciudat — cea mai marfă.